

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ingen kan vel bebrejde venstre, at vi har det samme standpunkt i denne sag som for et halvt år siden, da vi drøftede disse ting her i tinget. Jeg skal derfor indledningsvis henvise til mit indlæg, da beslutningsforslaget var til første behandling.

Venstre deler ministerens bekymring. Vi har endnu ikke haft en indgående debat, og vi vil fortsat tage anstand på lovforslagets elementer, men vi vil dog samtidig godt takke ministeren for, når vi nu ikke kan komme uden om denne lovgivning, at lovforslaget er kommet så tidligt i samlingen, at der kan blive tid til en indgående principiel debat om holdninger og en grundig drøftelse af de enkelte bestemmelser og deres konsekvenser. Jeg går ud fra, at de oprindelige forslagsstillere er indstillet på en sådan grundig debat. Det er et ømtåligt og meget følelsesladet område, folkettinget her betræder, og der er al mulig grund til, at så mange synspunkter og så mange erfaringer som muligt høres.

Venstre kan tilslutte sig ministerens bemærkninger om, at forældre, der ønsker en fælles forældremyndighed også efter skilsmisse, efter at de flytter fra hinanden, bør gifte sig, ikke fordi vi er særlig snerpede, men fordi vi ikke finder det rimeligt, at par, der først beslutter, at de netop ikke vil gifte sig, bagefter skal kunne blæse og have mel i munden på én gang. Hvis ikke man vil tage de forpligtelser, f.eks. de skattemæssige konsekvenser, som ægteskabet indebærer, skal man heller ikke bagefter komme rendende og forlange alle rettighederne. Det ville være at stille ægtefolk dårligere, at diskriminere ægteskabet. Man kan da også se af lovforslagets bemærkninger, at ægtekabsudvalget og børnekommissionen er nået til forskellige indstillinger på dette punkt, og at høringssvarene er mildest talt varierede.

I den forbindelse vil jeg godt spørge: Hvis nu dette lovforslag bliver vedtaget, hvad er det så egentlig, vi siger ja til? Hvad er det, vi binder os til, hvis vi vedtager dette lovforslag? Jeg kan se af ikrafttrædelsesbestemmelsen og bemærkningerne dertil, at man skal bruge lang tid til følgelovgivningen. Men hvad er det for en følgelovgivning, der senere skal gennemføres? Det havde været rart at vide lidt om det allerede nu, så vi ikke lovgiver med bind for øjnene. Hvilken indflydelse

kan loven f.eks. få på den ikke særlig gennemsigtige sociale lovgivning?

Under folketingets forhandling om børns retsstilling i 1983 udtalte hr. Erik B. Smith, at socialdemokratiet kan støtte alle initiativer på det familieretlige område, som sikrer, at børn får en bedre retsstilling. Men er vi nu sikre på, at dette lovforslag giver børn en bedre retsstilling? Er det f.eks. en fordel for børnene, at de nu altid skal medvirke i retssagerne ved samtale? Godt, at det i hvert fald ikke er blevet til, at børnene skal tvinges til at vælge mellem far og mor. Er det en fordel for børn, at enlige mødre, der opdrager deres børn, i det daglige skal gå og være nervøse for, at der kommer en bedrestillet far og forlanger børnene? En far, der måske er bedre stillet, fordi han lod moderen forsørge sig, da han fik en uddannelse, hvorefter han strøg med en anden pige, en hverdagsituation, som er om ikke generel, så i hvert fald velkendt. Vil det ikke være en belastning i opdragelsen, og er det ikke en forringelse af den enlige mors retsstilling? Det er en befolkningsgruppe, som socialdemokratiet jo plejer at tale så meget om.

Man kan spørge: er det ikke ligestilling, at faderen nu også får samme muligheder som moderen? Jo, hvis forældrene har været gift og har været fælles om slæbet. Jeg har da også fuld forståelse for, at gifte fædre efter et ægteskab gerne vil bevare forældremyndigheden, men det åbner for mig en mulighed for ulighed netop for de enlige svage mødre.

Det er vanskeligt at skulle lovgive og dele sol og vind lige mellem forældrene og samtidig tjene barnets tarv. Jeg håber derfor også, at befolkningen vil deltage i debatten, at pressen vil gøre lidt for, at vi får en alsidig debat. Det er ganske vist ikke sensationer til en avisforside, men det er jo et forslag, der mere eller mindre kommer til at berøre os alle. Derfor kan venstre naturligvis love et seriøst udvalgsarbejde, hvor vi håber, at vi får mulighed for at endevende alle problemerne.

Alice Faber (SF):

Da vores ordfører på området, fru Ebba Strange, ikke er til stede, skal jeg gøre nogle få bemærkninger til lovforslaget.

Så vidt vi kan se, følger lovforslaget meget tæt folketingsbeslutningen, og det er vi meget